

sætte en særlig Frist i Straffeloven. Hvis Forseelserne er mere end 10 Aar gamle, skal Justitsministeren efter § 93, Stk. 2, afgøre, om Paatale skal finde Sted, og ogsaa i andre Tilfælde maa det forudsættes, at Tiltale ikke vil blive rejst i urimeligt Omfang.

Til § 93.

Ved Anvendelse af denne Paragrafs Bestemmelser har Retspraksis, jfr. saaledes Ø. L. Dom i U. f. R. 1935 p. 652, i det Tilfælde, at en Person inden de nævnte Frister har begaaet flere Lovovertrædelser, antaget, at Forældelse indtræder, naar blot Straffen for hver enkelt Forseelse vilde komme til at ligge under de angivne Grænser. Denne Retspraksis synes at være i Overensstemmelse med, hvad der antages i Teorien, jfr. bl. a. Professor Krabbes ovennævnte Kommentar til Straffeloven p. 230.

Da Justitsministeriet er af den Opfattelse, at Adgangen til Forældelse herved er blevet udvidet i for høj Grad, foreslaar man, at der fremtidig kun skal blive Spørgsmaal om Forældelse, naar den samlede Straf, Gerningsmanden har forskyldt, ikke overstiger de i Loven angivne Grænser.

Til § 100.

Straffelovens § 100 fastsætter, saaledes som den nu er affattet, samme Straf for den, der ved offentlige Udtalelser tilskynder til (eller fremkalder øjensynlig Fare for) fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat, som for den, der offentlig tilskynder til (eller fremkalder øjensynlig Fare for) fremmed Magts Indblanding i den danske Stats Anliggender.

Da det imidlertid maa anses for en langt grovere Lovovertrædelse at fremkalde Fare for ligefrem fjendtlige Forholdsregler end at fremkalde Fare for en Indblanding fra en fremmed Stats Side af enhver anden Art, foreslaar man, at § 100 deles i 2 Stykker, saaledes at der fastsættes forskellige Strafferammer for hvert af de nævnte Forhold. Saaledes som Bestemmelsen nu foreslaas formuleret med en betydelig mildere Strafferamme, hvor der kun er Spørgsmaal om fremmed Magts „Indblanding“ i den danske Stats Anliggender, vil Domstolene formentlig ogsaa være tilbøjelige til i højere Grad end nu at ramme Udtalelser, der fremkalder Fare for en Indblanding, saaledes at Bestemmelsen vil medføre, at der udvises større Forsigtighed ved Fremsettelse af saadanne Udtalelser.

Til §§ 104—106.

Under Hensyn til Forholdenes Udvikling i Verden er det ogsaa her i Landet blevet nødvendigt at have Midler til paa effektiv Maade at kunne skride ind mod Personer, der her gør sig skyldige i Spionagehandling og dermed beslægtede Forbrydelser.

I denne Henseende maa Straffelovens § 105, der kun rammer Spionagehandling til Fordel for fremmed militært Efterretningsvæsen, anses for mangelfuld. Da Strafbarheden af Spionagehandling ikke bør være begrænset til Tilfælde, hvor vedkommende fremmede Efterretningsvæsen er af militær Karakter, og da dette Krav endvidere har givet Anledning til bevismæssige Vanskeligheder, foreslaas det, at § 105 ændres saaledes, at Bestemmelsen kommer til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor det drejer sig om Virksomhed til Støtte for en fremmed Stats Efterretningsvæsen.

Medens de gældende Straffebestemmelser iøvrigt formentlig i tilstrækkeligt Omfang hjemler Adgang til Indskriden, er de i §§ 104—106 fastsatte Strafferammer utvivlsomt overordentlig milde. At den højeste Straf i Henhold til § 105 for Bistand til fremmed Efterretningsvæsen er 2 Aars Fængsel, synes saaledes ganske urimeligt. Man foreslaar derfor en væsentlig Skærpe af Strafferammerne i §§ 104—106.

Til § 119.

Den nugældende Bestemmelse i § 119, Stk. 1, er saaledes begrænset, at den kun finder Anvendelse, naar Truslen om Vold er fremsat direkte til den paagældende Tjenestemand, hvorimod Bestemmelsen ikke finder Anvendelse, naar en Trusel fremsættes i Pressen, paa offentligt Møde eller andetsteds. Endvidere omfatter Bestemmelsen kun Trusler om Vold, mens Trusler om Tilføjelse af andre Onder ikke kan rammes efter denne Bestemmelse.

Hvor det drejer sig om Personer, der har Myndighed til at træffe egentlig Afgørelse vedrørende retslige Forhold, saaledes Dommere, overordnede Tjenestemænd indenfor Politi og Anklagemyndighed og andre overordnede administrative Myndigheder, finder Ministeriet det urimeligt, at Bestemmelsens Rækkevidde er saa begrænset. I disse Tilfælde, hvor det drejer sig om ansvarlige Myndigheder, bør den i § 119, Stk. 1, fastsatte kvalificerede Straf kunne komme til Anvendelse ikke alene, hvor det drejer sig om Trusler om Vold, der i det hele i denne Henseende spiller en ret